

Ομιλία στην Ανάληψη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού (2ο Μέρος)

/ [Πεμπτούσία](#)

Δεν ήταν λοιπόν αρκετό ότι ανέβηκε πάνω από τους ουραμούς; Δεν ήταν λοιπόν αρκετό ότι στάθηκε μαζί με τους αγγέλους; Δεν ήταν ανυπολόγιστη και αυτή η τιμή; Όμως ξεπέρασε τους αγγέλους, προσπέρασε τους αρχαγγέλους, ξεπέρασε τα Χερουβίμ, ανέβηκε ψηλότερα από τα Σεραφίμ, πέρασε πάνω από τις αρχές, δεν στάθηκε πουθενά, μέχρι που πλησίασε το θρόνο του Θεού. Δεν βλέπεις αυτήν την απόσταση ανάμεσα στον ουρανό και στη γη; Καλύτερα όμως ας αρχίσουμε από κάτω. Δεν βλέπεις πόση είναι η απόσταση από τον Άδη μέχρι τη γη; Και από τη γη πάλι μέχρι τον ουρανό; Και από τον ουρανό μέχρι τον ψηλότερο ουρανό; Και από εκείνον μέχρι τους αγγέλους, τους αρχαγγέλους, τις ουράνιες δυνάμεις και μέχρι σ' αυτόν το θρόνο του Θεού; Σ' αυτήν όλη την απόσταση και σ' αυτό το ύψος ανέβασε το ανθρώπινο γένος.

Πρόσεχε που βρισκόταν κάτω και που ανέβηκε. Δεν υπήρχε κατώτερο σημείο να κατεβεί, από εκείνο που κατέβηκε ο άνθρωπος, ούτε ψηλότερο ν' ανεβεί, από εκείνο που τον ανέβασε πάλι ο Ιησούς. Και αυτά δηλώνοντας ο Παύλος έλεγε: «Εκείνος που κατέβηκε, ο ίδιος και ανέβηκε». Και πού κατέβηκε; «Στα κατώτερα μέρη της γης», και ανέβηκε πάνω απ' όλους τους ουραμούς. Μάθε ποιός ανέβηκε και ποιά ήταν η φύση του και πώς ήταν πριν να κατεβεί. Γιατί μ' ευχαρίστηση ασχολούμαι με την ευτέλεια του ανθρώπινου γένους, για να μάθω καλά την τιμή που μας χάρισε η φιλανθρωπία του Κυρίου. Ήμαστε χώμα και σκόνη. Αλλά αυτό σε καμία περίπτωση δεν ήταν αξιοκατάκριτο, γιατί ήταν αδυναμία της φύσης μας. Συμπεριφερόμαστε πιο ανόητα από τα ζώα. «Ο άνθρωπος έγινε σαν τα ανόητα ζώα και έγινε όμοιος μ' αυτά».

Το να γίνει όμως κανείς όμοιος με τα ζώα, είναι σαν να έγινε χειρότερος από αυτά. Γιατί το μεν ζώο από τη φύση του δεν έχει λογικό και είναι φυσικό να παραμένει στην κατάσταση αυτή της αλογίας, το να ξεπέσουμε όμως εμείς, που μας τίμησε ο

Θεός με λογικό, στην κατάσταση αυτού του παραλογισμού, είναι έγκλημα της δικής μας προαίρεσης. Συνεπώς, όταν ακούσεις, ότι έγινε όμοιος με τα ζώα, μη νομίσεις ότι το είπε αυτό για να δείξει πως είμαστε ίσοι μ' αυτά, αλλά γιατί ήθελε ν' αποδείξει πως είμαστε χειρότεροι από αυτά. Και πραγματικά, γίναμε χειρότεροι και πιο αναίσθητοι από τα ζώα, όχι επειδή είμαστε άνθρωποι και ξεπέσαμε εκεί, αλλά επειδή φθάσαμε και σε μεγαλύτερη αχαριστία. Και αυτό δηλώνοντας ο Ησαΐας έλεγε: «Το βόδι γνωρίζει τον κύριό του και ο όνος το παχνί του κυρίου του οι Ισραηλίτες όμως δεν γνωρίζουν εμένα». Αλλά ας μη ντρεπόμαστε για τα προηγούμενα. «Γιατί όπου πλήθυνε η αμαρτία, εκεί δόθηκε πιο άφθονη η χάρη».

Αλλά εμείς οι αναίσθητοι και αχάριστοι, οι ανόητοι, οι πιο αναίσθητοι από τις πέτρες, οι χειρότεροι απ' όλους, οι ελεεινοί, οι πιο τιποτένιοι -πώς να μιλήσω; τί να πω; Πώς να βγάλω από το στόμα μου αυτά τα λόγια;- εμείς οι τιποτένιοι λοιπόν, οι πιο ασύνετοι απ' όλα, γίναμε σήμερα ανώτεροι απ' όλους. Σήμερα απόλαυσαν οι άγγελοι εκείνο που ποθούσαν από πολύ καιρό. Σήμερα είδαν οι αρχάγγελοι εκείνο που από πολύ καιρό επιθυμούσαν, δηλαδή τον άνθρωπο να λάμπει κοντά στο θρόνο του Θεού, ν' αστράφτει από αθάνατη δόξα και ομορφιά. Γιατί αυτό ποθούσαν από πολύ καιρό οι άγγελοι, γιατί αυτό επιθυμούσαν από πολύν καιρό οι αρχάγγελοι.

Πράγματι αν και η τιμή του ανθρώπου ήταν ανώτερη από τη δική τους, όμως χαίρονταν και για τα δικά μας αγαθά, και υπέφεραν όταν τιμωρηθήκαμε. Γιατί τα Χερουβίμ, αν και φύλαγαν τον παράδεισο, όμως υπέφεραν· και όπως ένας υπηρέτης, όταν βρει στη φυλακή κάποιον συνάδελφό του, τον φυλάγει βέβαια επειδή τον πρόσταξε ο κύριος, υποφέρει όμως γι' αυτό που γίνεται, από συμπάθεια για το συνάδελφό του, έτσι και τα Χερουβίμ ανέλαβαν βέβαια να φυλάγουν τον παράδεισο, υπέφεραν όμως για τη φυλάκιση του ανθρώπου. Και για να μάθεις ότι υπέφεραν, θα σου το αποδείξω από τους ανθρώπους. Γιατί, όταν δεις ότι οι άνθρωποι συμπάσχουν για τους συνανθρώπους τους, να μην αμφιβάλλεις πια για τα Χερουβίμ, γιατί οι δυνάμεις αυτές είναι πιο φιλόστοργες από τους ανθρώπους.[...]

Ότι λοιπόν θεωρούν δικά τους τα δικά μας, μάθε πόση χαρά έδειξαν, όταν είδαν ότι ο Κύριος συμφιλιώθηκε μαζί μας. Εάν όμως δεν πονούσαν προηγουμένως, δεν θα χαίρονταν αργότερα· και ότι χαίρονταν, είναι φανερό απ' αυτά που λέγει ο Χριστός: «Ότι θα είναι χαρά στον ουρανό και στη γη για κάθε αμαρτωλό που μετανοεί». Εάν όμως χαίρονται οι άγγελοι όταν βλέπουν έναν αμαρτωλό που μετανοεί, σήμερα που βλέπουν με την εκλεκτή προσφορά ν' ανεβαίνει στον ουρανό ολόκληρο το ανθρώπινο γένος, πώς δεν θα ένιωθαν τη μεγαλύτερη χαρά;

Άκουσε όμως και από αλλού τη χαρά των δυνάμεων του ουρανού για τη δική μας συμφιλίωση. Γιατί όταν γεννήθηκε με ανθρώπινο σώμα ο Κύριός μας, αφού είδαν

ότι συμφιλιώθηκε πια με τους ανθρώπους -γιατί δεν θα κατέβαινε στη γη, αν δεν συμφιλιωνόταν-, αφού είδαν λοιπόν αυτό και έστησαν χορό πάνω στη γη φώναζαν και έλεγαν: «Ας είναι δόξα στον Θεό στα ύψιστα μέρη του ουρανού, ας υπάρχει ειρήνη στη γη και αγαθή προαίρεση στους ανθρώπους». Και για να μάθεις, ότι γι' αυτό δοξάζουν τον Θεό, επειδή απόλαυσε η γη τα αγαθά, πρόσθεσαν και την αιτία, λέγοντας: «Ας υπάρχει ειρήνη στη γη και αγαθή προαίρεση στους ανθρώπους», σ' αυτούς που ήταν εχθροί του Θεού και αχάριστοι. Είδες πώς δοξάζουν τον Θεό για τα ξένα αγαθά; ή καλύτερα για τα δικά τους, γιατί θεωρούν ότι είναι δικά τους τα δικά μας αγαθά. Θέλεις να μάθεις, ότι χαίρονταν και σκιρτούσαν και όταν επρόκειτο να δουν τον Κύριο ν' ανεβαίνει στους ουραμούς; Άκουσε τον Χριστό που λέγει, ότι ανέβαιναν και κατέβαιναν διαρκώς, και αυτό δείχνει ότι επιθυμούσαν να δουν το παράξενο θέαμα.

Και από πού φαίνεται, ότι ανέβαιναν και κατέβαιναν; Άκουσε τον Χριστό που λέγει: «Από τώρα θα δείτε τον ουρανό ανοιγμένο και τους αγγέλους του Θεού ν' ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν για να υπηρετούν τον Υιό του Θεού». Γιατί τέτοια είναι η συνήθεια αυτών που αγαπούν δεν περιμένουν την κατάλληλη στιγμή, αλλά από τη χαρά τους προλαβαίνουν την προθεσμία. Γι' αυτό κατεβαίνουν, επειδή βιάζονται να δουν το καινούριο και παράξενο εκείνο θέαμα, δηλαδή τον άνθρωπο που εμφανίστηκε στον ουρανό. Γι' αυτό υπήρχαν παντού άγγελοι, και όταν γεννήθηκε, και όταν αναστήθηκε, και σήμερα που ανέβηκε στους ουραμούς. Γιατί λέγει ο ευαγγελιστής Λουκάς: «Να δύο με λευκά φορέματα», που φανερώνουν με την εμφάνιση τη χαρά τους, και είπαν στους μαθητές: «Άνδρες Γαλιλαίοι, γιατί στέκεστε έκπληκτοι; Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφθηκε από σας στον ουρανό, θα έρθει κατά τον ίδιο τρόπο, όπως τον είδατε τώρα να ανεβαίνει στον ουρανό».

[Συνεχίζεται]